EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION

Bryssel den 22.2.2008
KOM(2008) 95 slutlig

RAPPORT FRÅN KOMMISSIONEN TILL RÅDET

Bedömning av de italienska myndigheternas rapport om indrivningen av den tilläggsavgift som mjölkproducenterna är skyldiga att betala för perioderna 1995/1996–2001/2002

(enligt artikel 3 i rådets beslut 2003/530/EG)

RAPPORT FRÅN KOMMISSIONEN TILL RÅDET

Bedömning av de italienska myndigheternas rapport om indrivningen av den tilläggsavgift som mjölkproducenterna är skyldiga att betala för perioderna 1995/1996–2001/2002

(enligt artikel 3 i rådets beslut 2003/530/EG)

Denna bedömningsrapport har sammanställts av kommissionen i enlighet med artikel 3 i rådets beslut 2003/530/EG av den 16 juli 2003 om huruvida ett stöd som Republiken Italien har för avsikt att bevilja sina mjölkproducenter är förenligt med den gemensamma marknaden[1].

Enligt artikel 1 i det beslutet ska stödet – som består i att Republiken Italien träder in och till gemenskapen betalar det belopp som mjölkproducenter är skyldiga gemenskapen på grundval av tilläggsavgiften på mjölk för perioderna 1995/1996 till 2001/2002, och låter dessa producenter betala tillbaka sin skuld genom uppskjuten betalning utan ränta över ett antal år – undantagsvis anses vara förenligt med den gemensamma marknaden under förutsättning att

– återbetalningen är fullständig och görs genom årliga amorteringar av lika storlek, och

– återbetalningsperioden inte överstiger 14 år, med början den 1 januari 2004.

Enligt artikel 2 i beslutet ska stödet beviljas med villkoret att Italien anmäler hela tilläggsavgiften för de perioder som avses till Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket (EUGFJ) och att Italien drar av den kvarstående skulden från de utgifter som finansieras genom EUGFJ för november 2003, november 2004 och november 2005 i tre identiskt lika årliga amorteringar.

Italien anmälde i vederbörlig ordning hela tilläggsavgiften för perioderna i fråga i en skrivelse av den 26 augusti 2003.

Den kvarstående skulden har i vederbörlig ordning dragits av från de utgifter som finansieras genom EUGFJ för november 2003, 2004 och 2005.

Enligt artikel 3 i beslutet ska de behöriga italienska myndigheterna årligen rapportera till rådet och kommissionen om hur de lyckas driva in det belopp som producenterna är skyldiga på grundval av tilläggsavgiften för perioderna 1995/1996 till 2001/2002.

De italienska myndigheterna lämnade, i en skrivelse från AGEA av den 31 oktober 2007, sin tredje rapport enligt denna bestämmelse till rådet och kommissionen. Den rör amorteringen för 2006.

BETALNING AV AVGIFT ENLIGT AMORTERINGSORDNINGEN

Av de sammanlagt 25 000 producenter som är skyldiga avgifter för de sju perioder som omfattas av rådets beslut, men som har fått anstånd med betalningen genom beslut fattade av nationella domstolar i väntan på slutliga avgöranden, har omkring 15 200 valt att betala enligt amorteringsordningen. För dem som valt att betala enligt amorteringsordningen avskrivs alla icke avgjorda rättstvister. Dessutom leder underlåtande att betala en enda av de årliga amorteringarna till att producenten utesluts från ordningen och då kan bli föremål för indrivning av hela det belopp han är skyldig, plus kumulerad ränta.

[1] EUT L 184, 23.7.2003, s. 15.

De 15 200 deltagande producenterna var skyldiga omkring 345 miljoner euro, vilket motsvarar omkring en tredjedel av hela skuldbeloppet för avgiften på producentnivå. Det verkar alltså som om det till största delen är de producenter som är ansvariga för de mindre överskotten som har valt att omfattas av ordningen. Å andra sidan har de producenter som står för mer omfattande individuella överskottsleveranser (10 000 producenter som fakturerats omkring 695 miljoner euro över de sju perioderna) i stället valt att fullfölja sina rättstvister vid de italienska domstolarna.

Den tredje amorteringen som uppgick till 25 110 128 euro, skulle betalas in av 12 426 producenter före den 31 december 2006. En smärre ökning av siffrorna för den tredje amorteringen jämfört med vad som förutses i tidigare rapporter beror på att deltagandet i ordningen ökade något under 2006. Detta skedde efter det att ansökningsfristerna öppnats på nytt på villkor att de tre första avbetalningarna betalades in omedelbart och att eventuella rättstvister drogs tillbaka. Å andra sidan beror det minskade antal producenter som betalade in den tredje amorteringen i förhållande till de 15 200 producenter som ursprungligen deltog i ordningen på att omkring 2 500 producenter beslutade att betala in hela den utestående avgiften under det första och andra avbetalningsåret.

Under den tredje amorteringen skötte 99,4 % av de berörda producenterna sina avbetalningar i tid, vilket innebar att 99,5 % av totalbeloppet betalades in.

Under första och andra amorteringen hade 99,6 % respektive 97,9% av beloppen betalats in i tid. Den totala avgift som drevs in under de första tre amorteringarna uppgick till omkring 78,6 miljoner euro.

Dessa betalningsnivåer tyder visserligen på att de deltagande producenterna är beslutna att uppfylla sina skyldigheter, men kommissionen anser att den uppföljning som görs i de fall betalning inte har registrerats inom tidsfristen är en tydlig indikator på hur angelägna myndigheterna är att se till att villkoren för ordningen uppfylls på ett korrekt sätt och i slutänden att driva in hela den avgift som ska betalas.

Kommissionen noterar i detta hänseende att den tredje rapporten inte innehåller några uppgifter om hur stor del av avgiften som faktiskt drevs in efter kontroller och tillsynsförfaranden under det första och andra amorteringsåret när det gäller de relativt få producenter som inte betalat in amorteringen. Med tanke på att dessa producenter därmed utesluts från vidare deltagande i ordningen (som löper över fjorton år) och att hela den utestående avgiften för de sju perioder som omfattas av kommissionens beslut därför måste betalas in omedelbart, till höjd ränta, måste sådana uppgifter betraktas som nödvändiga för de årliga rapporterna.

AVGIFTER SOM SKULLE HA BETALATS FÖR PERIODERNA 1995/96 TILL 2001/02 SOM INTE FÖRTS IN I AMORTERINGSORDNINGEN OCH SOM FORTFARANDE BESTRIDS VID ITALIENSKA DOMSTOLAR

Det har framhållits att amorteringsordningen utnyttjas i relativt låg grad i förhållande till de avgiftsbelopp som registrerats. Det innebär att de anstånd med betalning som beviljats av de italienska domstolarna i väntan på ett slutligt avgörande fortfarande utgör ett hinder för omedelbar indrivning hos omkring 10 000 producenter som fakturerats totalt omkring 695 miljoner euro och som väljer att fullfölja rättstvisterna. Möjligheten att ansluta sig till ordningen under 2006 hörsammades inte i särskilt stor utsträckning, och påverkade därför inte nämnvärt situationen.

I bedömningsrapporten som lades fram för rådet i februari 2006 utryckte kommissionen åsikten att framtida årsrapporter från Italien särskilt bör ta upp tvister rörande de sju berörda perioderna och innehålla bekräftelser om betalning från producenter som förlorat rättstvisten.

Utan sådana uppgifter kan kommissionen inte på ett korrekt sätt övervaka framstegen i fråga om indrivning av den del av avgiften som inte tagits med i amorteringsordningen.

Till svar på denna begäran innehåller Italiens rapport en förteckning över de avgiftsbelopp som varit föremål för prövning under de sju aktuella perioderna, och för vilka de italienska domstolarnas beslut under 2005 och 2006 utfallit till administrationens förmån. Beloppen uppgår till 1 681 000 euro, varav endast 231 700 euro förefaller ha registrerats som återbetalda vid datumet för rapporten. Det anges att indrivningsförfaranden har inletts för större delen av de belopp som berörs av domstolsbeslut från 2005.

Kommissionen anser informationen vara alltför begränsad för att kunna bedöma om indrivningen av den del av avgiften som inte tagits med i amorteringsordningen och för vilken prövningen avslutats har skett under optimala villkor. Det faktum att huvuddelen av den bekräftade skulden ännu inte hade återvunnits i oktober 2007 bör, åtminstone i fråga om de domstolsbeslut som avgavs under 2005, kunna betraktas som en oriktighet. Mot bakgrund av detta bör man förutom de mer allmänna uppgifter om att stärkta indrivningsförfaranden nu har inletts också lämna uppgifter rörande den nuvarande situationen i fråga om de berörda ärendena.

SLUTSATS

Kommissionen anser att de italienska myndigheternas framsteg när det gäller att återvinna utestående belopp från producenter som valde att börja tillämpa amorteringsordningen för inbetalning av tilläggsavgiften för perioderna 1995/96–2001/02 visar på att ordningen förvaltas på lämpligt sätt. Eftersom det inte finns några uppgifter om vilka belopp som faktiskt drivits in från de få deltagande producenter som inte betalat in amorteringen och som därför uteslutits från ordningen, måste kommissionen dock påpeka att den varken kan bedöma de italienska myndigheternas noggrannhet eller vilka framsteg som gjorts när det gäller att driva in de avgifterna.

När det gäller de avgiftsbelopp som inte förts in i amorteringsordningen och för vilka prövningen har lett till ett beslut till administrationens förmån, anser kommissionen att den har tillgång till för begränsade uppgifter för att den ska kunna bedöma om indrivningen sker på optimala villkor. Den begär därför att rapporterna i framtiden ska innehålla nödvändiga uppgifter rörande sådana ärenden.